

ת"פ 69544/10/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד נתנאל סבטאב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 69544-10-21 מדינת ישראל נ' סבטאב ואח'

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה יחידת תביעות שלוחת רחובות

ע"י ב"כ עוה"ד רותם נבון פסחה

נגד

הנאשם נתנאל סבטאב

ע"י ב"כ עוה"ד טליה ביתן

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות כדלקמן: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ואי נקיטת צעדי זהירות בחיה, לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. ביום 16.3.2021 בשעה 15:05 שהה הנאשם ברכב בעיר נס ציונה עם כלב מסוג רוטוילר השייך לקבוצת הכלבים המסוכנים מבלי שנקט באמצעי הזהירות המתחייבים מהחזקתו. באותן הנסיבות ברח הכלב מחזקתו של הנאשם, מבלי שיש על פיו מחסום כנדרש על פי חוק ותקף את כלבה של המתלוננת. מיד וסמוך לכך הגיע למקום הפקח אלמוג גוסלקר וביקש מהנאשם להזדהות אך הלה סירב, ברח מן המקום והפקח החל במרדף אחריו. בהמשך גם הפקח שי הרוש (להלן: הפקח) ביקש מהנאשם להזדהות, סירב הנאשם ואיים עליו באומרו "הכלב זה הילד החמישי שלי אם תיקח לי אותו חבל לך על הזמן אני אזיין אותך" וקילל אותו "זונה בן זונה, מוצץ זין, שרמוטה, אם היית לבד לא היית מתנהג ככה, היה יוצא לך שלשול". שוטרים שהוזעקו למקום ניסו להניא את הנאשם מלקלל, והנאשם השיב, "העלבתי את הזונה הזה כי הוא מתנהג כמו שרמוטה", "אני מקלל? אני מעליב זונה". עוד בנסיבות אלו החזיק הנאשם סכין אשר הייתה תלויה על מכנסיו שלא כדין.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה בטיעוניה עמדה על הפגיעה בביטחון הציבור, זאת כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם הפגיעה בתחושת הביטחון ושלוות הנפש וכן בסדר הציבורי ויכולתם של עובדי הציבור למלא תפקידם כדין. בתוך כך סקרה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירה כעולה מהכרעת הדין והדגישה כי המקרה התרחש בשעת יום ובטבורה של עיר, אירוע שתחילתו באי השגחה על הכלב המסוכן מסוג רוטוילר שהסתובב ללא מחסום פה כנדרש, תקף כלב אחר וגרם לבהלה. ובהמשך, החמיר הנאשם לעשות כאשר ניסה לברוח מהמקום, סירב להזדהות, קילל ואיים על פקח שביצע תפקידו כדין. באשר לעבירת החזקת הסכין עמדה המאשימה על פוטנציאל הנזק והחשש שיעשה בה שימוש פוגעני. מטעמים אלו ולנוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים עתרה המאשימה למתחם עונש 6-18 חודשים וענישה

נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

4. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם הפנתה המאשימה לגיליון הרישום הפלילי (טעת/1-טעת/3) ולתפיסתה, בחינה של הרשעות אלו בצירוף אל מול המעשים בהם הורשע הנאשם כעולה מהכרעת הדין, מלמדת על דפוסים אלימים ועבריינים, ועל כך שההליכים המשפטיים אינם משיגים את אפקט ההרתעה הרצוי. כן הזכירה המאשימה כי הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום, ולכן אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ומביע חרטה על מעשיו.

5. מטעמים אלו, העונש שראוי שיושט על הנאשם, כך לדברי המאשימה הוא 9 חודשי מאסר, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר, מאסר מותנה והתחייבות.

6. ב"כ הנאשם טענה כי העונש לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה והדגישה כי לא נגרמו פגיעות בגוף או לרכוש ובכל הנוגע לעבירות האיומים הרי אלו גובלות בעבירה של העלבת עובד ציבור ובאופן שיש בו למתן את הנסיבות. באשר לעבירת החזקת הסכין - נטען כי הנאשם החזיק בסכין לצורך פגיעה עצמית כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במשפט. ויוער כבר עתה, כי אין זה ראוי להעלות טענות שנדחו בהכרעת הדין בשלב הטיעון לעונש. יתרה מזאת, ההגנה לא הסתייגה מהמתחם לו עתרה המאשימה ולא הוצגה פסיקה המלמדת כי מדיניות הענישה שונה. יצוין כי ניתנה שהות להגנה להגיש לתיק בית המשפט פסיקה מטעמה לאחר הטיעון לעונש ואולם, משיקולים השמורים עמה הדבר לא נעשה.

7. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם הפנתה בא כוח הנאשם לנסיבותיו האישיות, גילו של הנאשם, היותו גרוש ואב ל-4 ילדים קטנים, גרוש, משלם מזונות וכן לעיקרי חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במשפט. באשר להרשעותיו הקודמות נטען כי אלו ישנות, והנאשם שינה את דרכיו ועורך מאמץ להימנע מהסתבכות בפלילים. גם כאן יוער כי ניתנה להגנה שהות להציג מסמכים בנוגע למצב התעסוקתי של הנאשם ולמצבו הכלכלי ואולם מטעמים השמורים עם ההגנה לא הוצג אפילו לא מסמך אחד. לסיום נטען כי במכלול הנסיבות אין זה מוצדק וראוי להשית על הנאשם עונש מאסר ויש להפנותו לממונה על עבודות השירות שיימצא עבורו מקום השמה מתאים.

8. הנאשם בדברו האחרון מסר את הדברים הבאים: "אין לי מה להגיד. לשאלה אם אני מעוניין לבצע עבודות שירות - אני אגיד לך כבוד השופטת, אני לא יודע אם אני אעשה ערעור לבית המשפט המחוזי. עבודות שירות על העלבת עובד ציבור? הרשעת אותי כבודה, את מאמינה לעובדי ציבור, אין בעיה יש לי עבר פלילי, ישבתי לפני הרבה שנים, חתכתי מהדרך של השטויות, יש לי 4 ילדים, לא יודע, מה יש לי להגיד כבודה? לשאלה אם אני ערוך לעשות עבודות שירות במשך 9 שעות ביום - משיב: אין לי בעיה לעשות עבודות שירות, אני לא מפחד מעבודה, אבל יש לי גם 4 ילדים ואני צריך לדאוג להם. אין לי מה להגיד, באמת, בגלל שני פקחים נגד מילה שלי שיש לי עבר והורשעתי, אין לי מה להגיד לך כבודה, אני קצת חולק על כל מה שנעשה. בכל מקרה אני מתכוון לערער למחוזי".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

10. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים ובהם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, הגנה על עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם, וזכותם לכבוד ולתחושת בטחון. ככלל, איומים וקללות המושמעים כלפי עובד ציבור הוא עניין שאין להקל בו ראש. יש באלו להפריע לניהול התקין והמקצועי של פעולות הרשות. ודומה כי אין להכביר מילים על כי האינטרס הציבורי מחייב להגן על עובדי הציבור, הם אינם צריכים להיות מושא לקלס ובוז והם אינם צריכים למלא תפקידם במורא ובפחד מצד הציבור אותו הם משרתים.

11. בתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על החומרה היתרה הגלומה במעשי אלימות כלפי עובדי ציבור. ראו, מבין רבים, רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.2010):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

12. וכן ע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.11.2013), פסקה 9:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.08); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.11)). עובדי הציבור "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

13. באשר לעבירת החזקת הסכין והחשש המובנה לפגיעה בגוף ובנפש כמו גם על הצורך למגר את תת תרבות הסכין בענישה מוחשית ראו: ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל (4.4.2019) וכן ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004).

14. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. עסקינן באירוע שהתרחש בשעות הצהריים, כלבו של הנאשם מסוג רוטוילר השייך לקבוצת הגזעים המסוכנים והחזקתו טעונה רישיון, ברח מחזקתו ומבלי שהיה אסור ברצועה או זמם על פיו כנדרש על פי חוק. הכלב המסוכן תקף את כלבה של המתלוננת. בעוד זו מנסה להפריד בין הכלבים, נפלה ארצה. למזלה הרב של המתלוננת, לא נגרם נזק לגוף אך אין להתעלם מפוטנציאל הנזק במקרה מעין זה, כאשר מדובר בכלב מסוכן מסוג רוטוילר. עד כאן, כביכול, סיטואציה שעשויה לקרות באופן יומיומי ולרבים, ויכולה הייתה לכאורה להסתיים ללא מעורבות של גורמי אכיפת החוק. אלא שבמקום שהנאשם ינהג בכבוד ובדרך ארץ, יביע דאגה לשלומה של

המתלוננת, ובמקום שייקח אחריות על מעשיו ויתנצל על רשלנותו הרבה והנזק שהסבו מעשיו, הוא מצא לנכון, לברוח מהמקום, מבלי להשאיר פרטים וגם בא בטרוניה כלפי המתלוננת כי בשל התנהגותה, הכלב עשוי להילקח ממנו. הנאשם לא חדל ממעשיו הרעים ולא התעשת גם כאשר ביקש ממנו הפקח גוסלקר להזדהות. הוא המשיך להתבטא בשפת רחוב כלפי הפקחים ואיים על הפקח הרוש שהגיע לסייע בטיפול במקרה. והוא המשיך להפגין זלזול בוטה בגורמי האכיפה, וקילל וגידף את הפקחים גם בנוכחות שוטרים שהוזעקו למקום ככוח תגבורת וכל זאת רק משום שהפקחים מילאו תפקידם כדין. בניגוד להגנה, אינני סבורה כי יש להקל ראש בהתנהגות מעין זו, והתייחסות סלחנית למעשים מעין עלו עלולה לפגוע בשלטון החוק ולהפר את הסדר הציבורי.

15. העובדה כי הנאשם החזיק על גופו בסכין שהייתה תלויה על מכנסיו מוסיפה ממד של חומרה למעשים. מדובר בסכין שהוחזקה במקום גלוי ולעניי כל, זמינה לשימוש בכל עת. יש בכך להגביר את הסיכון לשימוש פוגעני או מאיים בסכין. למרבה המזל, הנאשם לא עשה שימוש בסכין במקרה דנן, אך למותר לציין כי פוטנציאל הנזק הוא רב. יתרה מזאת, טענת הנאשם לפיה החזיק בסכין לצורך פגיעה עצמית נדחתה בהכרעת הדין, ואין בכוונתי להידרש אליה בשנית. אך אומר כי העלאת הטענה בשלב הטיעון לעונש, יש גם בה להפגין זלזול במערכת השיפוטית.

16. חשוב שייאמר, כתב האישום אינו משקף את כלל הנסיבות שנפרשו במשפט והיוו את הבסיס להכרעת הדין. ומשהורשע נאשם לאחר שמיעת הראיות, בקביעת המתחם, בית המשפט אינו מוגבל בעובדות כתב האישום כפי שנהוג כאשר ניתנת הודאת נאשם מבלי שנשמעו ראיות. ובמקרה דנן, ישנו משנה חומרה למעשים של הנאשם ואין המדובר כטענת ההגנה בכאלה הגובלים בהעלבת עובד ציבור.

17. עתה אפנה, למדיניות הענישה הנהוגה אשר כידוע מהווה כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי.

18. מעיון בפסיקה המקובלת העוסקת בעבירות איומים אפשר ללמוד על נוהג בתי המשפט לקבוע גבול תחתון של מתחם ענישה במאסר מותנה במקרים בהם עבירת האיומים עומדת לבדה, ללא אלימות פיזית או שימוש באמצעי מדגים להמחשת האיום. ומנגד, במקרים חמורים יותר, הגבול התחתון של המתחם עומד על מספר חודשי מאסר ועד 8 או 12 חודשי מאסר ולעתים אף יותר. כמו כן, בעת קביעת המתחם, נלקחות בחשבון נסיבות נוספות ובהן, מיהות המאיים, מיהות המאיום, הקשר ביניהם, הרקע להשמעת האיומים, הישנות העבירות וכן בירור השאלה האם נעשה שימוש בחפץ או אמצעי מדגים לצורך המחשת האיום כאמור, כמו גם בירור השאלה האם נלווה לאיום אקט פיזי אלים.

19. מטבע הדברים, אפשר לראות מנעד ענישה רחב בפסיקה, החל ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל, והדבר תלוי בנסיבות המעשה והעושה, ואף בשיקולים נוספים כגון טעמי שיקום, העדר הרשעות קודמות, שלא כבעניינינו. ראו: רע"פ 2014/21 מדינת ישראל נ' חיון (22.3.2021); ע"פ 42238-08-20 קטייב נ' מדינת ישראל (13.12.2020); ע"פ 12459-12-19 אנדרייב נ' מדינת ישראל (29.11.2020) (איומים כלפי מנהל אבטחה תוך שימוש בסכין); ע"פ 36223-05-18 דוסתארה נ' מדינת ישראל (4.6.2018); ע"פ 59063-05-17 מדינת ישראל נ' ואחידי (15.10.2017) (שימוש בסכין להמחשת האיומים, במהלך האירוע נחתך המתלונן בידו); ע"פ 30868-08-13 חגאג נ' מדינת ישראל (17.11.2013) (איום על עובד מפקד מתקן כליאה בשירות בתי הסוהר); ע"פ 32749-12-15 אברג'ל נ' מדינת ישראל (15.11.2016) (איומים, העלבה ותקיפת עובד ציבור על רקע ביצוע צו הריסה שיפוטי נגד

חריגות בנייה). ת.פ. 24418-06-21 מדינת ישראל נ' קסטו (19.1.2022)(איום נגד ראש מועצה על רקע צו סגירה מנהלי); ת.פ. 57182-11-18 מדינת ישראל נ' אבו גאנם (2.8.2020)(איומים שהושמעו באוזני ראש עיריית רמלה ומנהלת בית ספר במועדים שונים); ת.פ. 45722-06-19 מדינת ישראל נ' חסן (3.5.2020); ת.פ. 21166-01-18 מדינת ישראל נ' פלדמן (22.6.2020) (איום באמצעות מוט); ת.פ. 9040-11-17 מדינת ישראל נ' גמליאל (27.10.2019), ת"פ 65531-12-17 מדינת ישראל נ' טולידו (17.12.2018); ת.פ. 30198-01-13 טווינה נ' מדינת ישראל (3.7.2016) (שימוש בסכין); ת.פ. 9090-02-17 מדינת ישראל נ' הודלגאזל (26.6.2017); ת.פ. 33360-07-17 מדינת ישראל נ' מאיר (3.11.2019) (איום נגד חבר כנסת). ת.פ. 35629-12-15 מדינת ישראל נ' בוקעאן (16.3.2017); ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 מדינת ישראל נ' אלטורה (10.1.2016); ת"פ (כ"ס) 17184-03-15 מדינת ישראל נ' עדני (17.7.2017) (איומים נגד צוות רפואי וניסיון תקיפה); ת.פ. 38849-06-10 מדינת ישראל נ' אביטל (3.4.2013) (איומים כלפי שופט).

20. באשר לעבירת החזקת הסכין, מעיון בפסיקה הנהוגה אפשר ללמוד כי כאשר נסיבות העבירה קלות, תחתית מתחם העונש ההולם עומד על מאסר מותנה ושל"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות חמורות יותר המתחם נקבע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך 12 חודשים ואף למעלה מכך. ראו למשל: רע"פ 3059/22 אבו עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022); רע"פ 1297/22 ממן נ' מדינת ישראל (1.3.2022) - הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015); עפ"ג 1597-07-20 אסרף נ' מדינת ישראל (10.11.2020); עפ"ג 14786-09-19 DIMAYUGA נ' מדינת ישראל (25.11.2019); עפ"ג 23553-08-18 בב"ב נ' מדינת ישראל (27.11.2018); ת"פ 57182-11-18 אבו גאנם (2.8.2020) - הוצג על ידי המאשימה; ת"פ 9299-08-16 מדינת ישראל נ' קריחלי (2.8.2020); ת"פ 46948-12-17 מדינת ישראל נ' סיוזב (20.5.2020); ת"פ 29759-11-17 מדינת ישראל נ' עבדו (2.2.2020); ת"פ 44656-01-18 מדינת ישראל נ' קאסטלאנו (30.12.2019); ת"פ 2828-03-17 מדינת ישראל נ' מלסה (27.10.2019); ת"פ 35662-03-17 מדינת ישראל נ' מלכה (15.3.2018); ת"פ 18482-06-14 מדינת ישראל נ' רבאעה (25.10.2017).

21. באשר לעבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, פסקי הדין אינם רבים, אך עיון בפסיקה מלמד על מנעד ענישה בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ובגזירת הדין מושם הדגש על רכיב הנזק שנגרם ובין היתר, נזק לרכוש, תקיפה של כלב אחר או תקיפת אדם וילד, ומכאן השוני. ראו: רע"פ 2777/11 פלונית נ' מדינת ישראל (16.10.2012); עפ"ג 20058-02-20 אוחנה נ' מדינת ישראל (1.7.2020); עפ"ג 62104-07-17 תמר נ' מדינת ישראל (21.10.2018); ע"פ 9235-04-17 פריד נ' מדינת ישראל (23.11.2017); עפ"ג 4525-07-17 דדון נ' מדינת ישראל (25.9.2017); ע"פ 59342-08-16 בן סימון נ' מדינת ישראל (6.10.2016); עפ"ג 6180-10-12 גרשון נ' מדינת ישראל (26.11.2012); ת.פ. 31373-03-20 מדינת ישראל נ' גילן שילן (12.10.2021) - (הוגש ערעור רק על הכרעת הדין והוא נדחה); ת.פ. 62615-07-18 מדינת ישראל נ' קרוטוב (15.11.2020); ת"פ 49003-05-14 מדינת ישראל נ' פריד (20.3.2017); ת"פ 55868-07-13 מדינת ישראל נ' טורק (18.3.2015).

22. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשים לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. הצדדים לא טענו, ובצדק, לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם (לקולה או לחומרה). לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40'א' לחוק העונשין).

24. אך טרם אפרט את הנסיבות שהובאו בחשבון, יצוין כי לאחר שימוע הכרעת הדין ביקשה ההגנה כי טרם הטיעון לעונש יתקבל תסקיר מטעם שירות מבחן אשר יפרוט בפני בית המשפט את נסיבותיו האישיות של הנאשם. אך לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה. אומר בקצרה כי אין לנאשם זכות קנויה כי ייערך תסקיר בעניינו לבטח אין כל הצדקה לעשות כן, לאחר שניתנה הכרעת הדין וכאשר הנאשם אינו מקבל אחריות למעשיו ומחזיק בעמדה קורבנית ואין כל נזקקות טיפולית (ראו: רע"פ 5216/20 עלקם נ' מדינת ישראל (06.08.2020), רע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל (21.12.2015)). גם מדברו האחרון, ניכר כי הנאשם טרם התחיל להפנים את הפסול במעשיו, מחזיק בעמדה קורבנית וממשיך להפגין זלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק.

25. ועתה לבחינת השיקולים שהובאו בחשבון באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש. הנאשם בן כ-33, גרוש, בשנית ואב לארבעה ילדים בגיל 4-12, מתגורר בבאר יעקב. לדבריו משלם דמי מזונות (לא הוצגו מסמכים אך במועד שימוע גזר הדין הוצגו מכתבים שונים מגרושתו. עוד לדבריו בנו הצעיר סובל מקשיים רגשיים, גם מסמכים בהקשר זה הוצגו במעמד שימוע גזר הדין. לטענתו עובד מזה מספר חודשים בקיוסק, לא הוצג תלוש שכר, אך ממסמך שהוצג במעמד שימוע גזר הדין עולה כי הנאשם החל בעבודה רק ביום 20.2.23 (טענ/3) ובניגוד למידע שמסר לממונה על עבודות השירות לפיו מדובר בתקופה ארוכה יותר - כמספר חודשים. מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשם מוכר למערכת, מאובחן בלוקה בהפרעת אישיות אנטי סוציאלית ושימוש בחומרים ממכרים. באחד מהאבחונים אובחן כלוקה במחלת נפש אך לא נצפו סימני פסיכוזה בשנים האחרונות. כיום לא נמצא במעקב פסיכיאטרי ולא נוטל טיפול תרופתי. כן הוצגה חוות דעת פסיכיאטרית פרטית מיום 14.1.2021 ומסמך מקופת החולים מכבי (נ/2).

26. הנאשם אמנם הודה בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות בחיה, אך כפר בעבירת האיומים (בגינה עומד ותלוי מאסר מותנה ולכך עוד נתייחס בהמשך) ובעבירת החזקת הסכין, וניהל את המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות מלאה. זוהי כמובן זכות שבדין, ואין בכך כדי להחמיר בעונשו. אולם, לבטח לא יהיה זכאי הנאשם להקלה הניתנת למי שמודה, מייתר הצורך בהשמעת עדויות, מביע חרטה, חוסך בזמן שיפוטי יקר ועושה ככל יכולתו לכפר על מעשיו הנפסדים ותוצאותיהם (ראו בהקשר זה ע"פ 930/22 חטיב נ' מדינת ישראל (13.7.2022)).

27. ואקדים במעט את המאוחר ואזכיר כי ככלל העונש המצוי בתחתית המתחם שמור לנאשמים אשר אין לחובתם הרשעות קודמות והם מודים ולוקחים אחריות על מעשיהם. הנאשם אינו מנוי לא עם הקבוצה הראשונה של הנאשמים, וגם לא עם הקבוצה השנייה.

28. הנאשם החל בפעילותו העבריינית עוד בהיותו נער וצבר לחובתו 11 הרשעות קודמות, הפסקת הליכים וגמר דין אחד בגין עבירות רכוש, אלימות, הפרת צווים שיפוטיים, הפרות הסדר הציבורי ועבירות נגד שוטרים, החזקת סכין, סחר בסמים. הנאשם ריצה בעברו הרחוק עונשי מאסר לתקופות שונות, 20 חודשים, 12 חודשים, 17 חודשים וחודשיים וכן הוטלו עליו עונשי מאסר מותנה, קנסות, התחייבות להימנע מעבירה וצו מבחן. מהרשעתו האחרונה בת.פ. 42934-04-19 מיום 8.11.2020 עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים. עיון בגזר הדין גופו ילמדנו כי הנאשם הורשע לאחר שהחלה להישמע פרשת התביעה ובמסגרת הסדר טיעון. מעובדות כתב האישום עולה כי על רקע ריב בין

הנאשם ורעייתו דאז, עזבה האחרונה את ביתם המשותף ועקרה אל בית הוריה. כשבוע מאוחר יותר, איים הנאשם על מי ממשפחתה של המתלוננת במהלך שיחת וידאו בין השניים, בכך שאמר למתלוננת: "אם את לא נותנת לי לראות את הילד עוד היום, אחד מהמשפחה שלך ייפגע". באירוע שהתרחש כחודשיים קודם לכן, גרם הנאשם נזק לספות בביתם המשותף של הזוג בכך שקרע אותן בסכין ובהמשך, השליך חפץ לעבר מכונית הכביסה, וכתוצאה מכך נפגעה המכונית. לאחר שהחלה להישמע עדותה של בת הזוג, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הושת על הנאשם מאסר מותנה בן 6 חודשים. עיון בגזר הדין מלמד על כי המאשימה ובית המשפט נהגו בנאשם במידת הרחמים והטילו עליו עונש צופה פני עתיד, אלא שהנאשם פירש באופן שגוי את ההזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט בחלוף כ-ארבעה חודשים שב והסתבך בפלילים. הפעם למרבה המזל, הנאשם לא עשה שימוש פוגעני בסכין אלא "רק" החזיק אותה על גופו, איים, קילל והתנהג כבריון במקום ציבורי, לעיני אחרים ללא חשש וללא מורא. וזאת במטרה להימלט מאימת הדין ולא לתת חשבון על רשלנותו בהחזקת חיה מסוכנת

29. שקלול נסיבות ביצוע העבירות, עברו הפלילי של הנאשם ונתוניו האישיים כפי שעולה מחוות הדעת, מלמדים על נאשם שפועל באופן אימפולסיבי ואלים, חסר תובנה ומודעות לפסול במעשיו. הנאשם לא נמצא בטיפול בתחום הנפשי והסיבות והמניעים שעומדים ברקע למעורבותו בפלילים אינם מטופלים וניכר כי הליכים משפטיים קודמים לא השיגו את אפקט ההרתעה כמצופה והם לא הביאו את הנאשם להיטיב את דרכיו. כל הגורמים במקרה דנן, משקפים רמת סיכון להישנות עבירות שאינה מבוטלת.

30. באשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, נזכיר, הכלל - מאסר על תנאי יש להפעיל, ובהיעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר. ראו 2336/16 מזריאב נ' מדינת ישראל (14.12.2017):

"...ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך טיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (פסקה 32).

31. ובענייננו, לא מצאתי אפילו לא נימוק ענייני אחד המצדיק הפעלת המאסר על תנאי בחופף לעונש שייגזר על הנאשם כאן.

32. לקראת סיום. טרם גזירת הדין, לבקשת ההגנה, ומבלי שהדבר יעיד על תוצאות ההליך וחרף התנגדות המאשימה, התבקשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. האחרון חיווה דעתו לפיו הנאשם אינו מתאים לריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם וזאת בהתבסס על חוות דעת משטרת ישראל. בהתאם, התקיים דיון במעמד צד אחד והוצגו בפני בית המשפט מסמכים המבססים את התנגדות המשטרה. לאחר מחשבה ושקילה של כלל הנתונים, לא מצאתי לחייב את הממונה למצוא מקום השמה לנאשם והסיבה לכך אינה נעוצה בהתנגדות המשטרה. אלא שריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות מהווה פריווילגיה שניתנת לנאשם, בין היתר משיקולי שיקום. זהו אינו המקרה כאן וממילא עונש של עבודות שירות אינו הולם את חומרת מעשיו של הנאשם, עברו הפלילי ויתר הנימוקים שפורטו לעיל.

תוצאה

33. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על מאסר מותנה בן 6 חודשים שניתן בגזר הדין מיום 8.11.2020 בת.פ 42934-04-19. המאסר על תנאי ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוטלת בסעיף א' לעיל. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע, לרבות החזקת קנס.
- ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.6.2023.

זכות ערעור כחוק.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ג, 03 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.